

Sygn. akt IV U 280/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania A. A. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 11 stycznia 2013 roku nr (...) - (...)

w sprawie A. A. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę socjalną

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. A. (1) rentę socjalną na okres od 1 listopada 2012 roku do 31 października 2014 roku.

Sygn. akt IV U 280/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 12 lipca 2013 r.

Decyzją z dnia 11.01.2013 r., nr (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), odmówił A. A. (2) przyznania prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunku całkowitej niezdolności do pracy określonej w/w przepisem, co jest niezbędną przesłanką do dochodzenia prawa do renty socjalnej, bowiem orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 08.01.2013 r. nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł A. A. (1), domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że od dzieciństwa jest osobą upośledzoną umysłowo, a stan jego zdrowia ostatnio się pogarsza.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podniósł, że roszczenie A. A. (1) o przyznanie renty socjalnej jest w świetle orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 08.01.2013 r. bezzasadne- stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie

socjalnej, bowiem odwołujący nie spełnia przesłanki całkowitej niezdolności do pracy, z kolei odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę tego orzeczenia.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że A. A. (1), urodzony (...), ukończył szkołę podstawową specjalną i przez 9 miesięcy pracował w drukarni jako pracownik fizyczny.

Od 01.09.2004 r. do 31.10.2012 r. ubezpieczony pobierał rentę socjalną.

W dniu 05.11.2012 r. odwołujący wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne przyznanie mu prawa do tego świadczenia.

Lekarz orzecznik ZUS w opinii lekarskiej z dnia 06.12.2012 r. uznał, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 08.01.2013 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS.

Na tej podstawie, zaskarżoną decyzją z dnia 11.01.2013 r. ZUS Oddział w T. odmówił A. A. (2) przyznania prawa do renty socjalnej.

(okoliczności bezsporne)

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

U odwołującego zdiagnozowano:

- niedorozwój umysłowy na pograniczu niedorozwoju lekkiego i umiarkowanego,
- zespół uzależnienia od alkoholu z alkoholową degradacją

Odwołujący jest osobą całkowicie niezdolną do pracy od 01.11.2012 r. na okres lat dwóch. Niezdolność ta powstała przed ukończeniem 18 roku życia.

Deficyt intelektu nie pozwala badanemu na samodzielne wykonywanie pracy, gdyż stwierdza się u niego znacznie upośledzoną zdolność analizowania, planowania, wnioskowania i przewidywania skutków swojego działania. Trudna do wypracowania byłaby w jego przypadku możliwość wykonywania pracy pod nadzorem z uwagi na degradację osobowości spowodowaną przewlekłym alkoholizmem. Stan zdrowia opiniowanego nie uległ poprawie. Wręcz przeciwnie, choroba alkoholowa pogłębia istniejące zmiany organiczne (...), a tym samym obniża ogólną sprawność funkcji psychicznych.

dowód:

- opinia sądowo- lekarska z dnia 27.05.2013 r.- k. 8-9,

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii biegłego psychiatry z dnia 27.05.2013 r. albowiem opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz bardzo szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy czym biegły legitymował się fachową wiedzą oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłego diagnoza występujących u badanego schorzeń jest prawidłowa, zaś wnioski wynikające z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonego badania, co czyni opinię wewnętrznym spójną, logiczną i kompletną. Opinia w sposób jednoznaczny i przejrzysty obrazuje stan zdrowia ubezpieczonego i w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej kategorycznie rozstrzyga kwestię wpływu stwierdzonych u niego schorzeń na zdolność do pracy. Z tych też powodów, Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z opinii biegłego psychiatry odnośnie całkowitej okresowej niezdolności badanego do pracy.

Żadna ze stron opinii tej nie kwestionowała.

Uwzględniając powyższe, na podstawie tej właśnie opinii, ocenionej pozytywnie, zgodnie z kryteriami zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków- Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze, że okoliczności sporne zostały w sprawie dostatecznie wyjaśnione w oparciu o dowód z opinii biegłego psychiatry, Sąd pominął dowód z opinii biegłego neurologa, uznając, że przeprowadzenie tego dowodu niczego nowego nie wniosłoby do sprawy, zmierzając jedynie doprze włoki postępowania.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 11.01.2013 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej- przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Z kolei ustęp 2 tego artykułu statuuje, iż osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- renta socjalna stała- jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- renta socjalna okresowa- jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Jak stanowi art. 5 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej, ustalenie całkowitej niezdolności do pracy dokonywane jest na zasadach i w trybie określonych

w ustawie z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), w myśl zaś art. 15 pkt 1, wymienione w nim przepisy tej ustawy, w tym art. 12-14, art. 107 i art. 118 ust. 1-5, w sprawach nieuregulowanych w ustawie z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej, stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2). Zgodnie zaś z ust. 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie w myśl art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. W myśl ustępu 2, trwałą niezdolność do pracy orzeka się zaś, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

Jak stanowi przepis art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach

z FUS, prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Z wydanej w przedmiotowej sprawie opinii biegłego sądowego psychiatry wynika, że odwołujący z uwagi na niedorozwój umysłowy na pograniczu niedorozwoju lekkiego i umiarkowanego oraz zespół uzależnienia od alkoholu z alkoholową degradacją jest osobą całkowicie niezdolną do pracy od 01.11.2012 r. na okres lat dwóch, a niezdolność ta powstała przed ukończeniem 18 roku życia. W tym miejscu warto również zauważyć, że wnioskodawca od 01.09.2004 r. do 31.10.2012 r. pobierał rentę socjalną, a w ostatnim czasie stan jego zdrowia uległ pogorszeniu. Deficyt intelektu nie pozwala badanemu na samodzielne wykonywanie pracy i trudna do wypracowania byłaby też w jego przypadku możliwość świadczenia pracy pod nadzorem z uwagi na degradację osobowości i pogłębiające się zmiany organiczne (...).

Odwołujący spełnia zatem przesłankę całkowitej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), dlatego też Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS Oddział w T. z dnia

11.01.2013 r. w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do renty socjalnej na okres od 01.11.2012 r. do 31.10.2014 r.

Wobec powyższych okoliczności, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.